Td 048_2

Ν αφέντη μου στην τάβλα σου, *μωρέ*, χρυσή καντήλα καίει
ν αφέντη μου στην τάβλα σου, *ώι μωρέ*, χρυσή καντήλα καίει
δίχως αλ’σίδα στέκεται, *μωρέ*, δίχως αέρα σιέται
δίχως αλ’σίδα στέκεται, *μωρέ*, δίχως αέρα σιέται
δίχως το λάδι και καίει, *μωρέ*, φέγγει τον κόσμον όλον
δίχως το λάδι και καίει, *μωρέ*, φέγγει τον κόσμον όλον
φέγγει και τον αφέντη μας, *μωρέ*, να τραγουδάει να πίνει
φέγγει και τον αφέντη μας, *μωρέ*, να τραγουδάει να πίνει.

Ν αφέντη μου στην τάβλα σου χρυσή καντήλα καίει
δίχως αλ’σίδα στέκεται δίχως αέρα σιέται
δίχως το λάδι και καίειφέγγει τον κόσμον όλον
φέγγει και τον αφέντη μας να τραγουδάει να πίνει.